

Kázání 3. postní neděle, Růžd'ka 20.3.2022 **Přijmout, obléknout a nasytit ...**

Introit: *Pozvedám své oči k horám: Odkud mi přijde pomoc? Pomoc mi přichází od Hospodina, on učinil nebesa i zemi. (Žalm 121, 1-2)*

Píseň

Modlitba

Čtení: Matouš 25, 31-46

Píseň

Text kázání: Izajáš 58, 1-11

Milí přátelé, bratři a sestry,

nacházíme se prakticky v polovině postního období před Velikonocemi. Máme dnes 3. postní neděli. A stejně jako loni, je i letošní postní doba jiná než roky předešlé. Vloni a předloni, pokud si vzpomínáte, probíhal nouzový stav kvůli pandemii, všechno bylo zavřené, nikam se nesmělo, v jednu dobu dokonce ani za hranice obce. A mluvili jsme o tom, jak právě v postní době tato omezení můžeme o to více využít k tomu, abychom se přiblížili k Bohu. Abychom zbaveni možností různých rozptýlení a zábav se zklidnili a ve ztišení hledali Boha každý sám za sebe.

Letošní postní období je rovněž specifické. Provází ho zvěst o válce. Dotýká se nás to. Neboť mezi nás přichází ti, kteří z války utíkají a potřebují naléhavě pomoc. Již před dávnou dobou vyzýval Hospodin skrze proroka Izajáše svůj lid k pravému půstu. A dnes je tato výzva opět aktuální. Prorok Izajáš sděluje, že **pravý půst není sypat si hlavu popelem a oblékat žíněnou suknicí**, ať všichni vidí mou zbožnost. **Pravý půst je mimo jiné lámat svůj chléb hladovému, přijímat do domu utištěné, ty, kdo jsou bez přístřeší. Obléknout nahého, nebýt netečný k potřebným...** Jsem velice vděčný za náš národ, jakkoliv na něj zehráme, že je ateistický, že se umí zvednout k obrovské solidaritě, umí projevit soucit a ochotně umí pomoci potřebným. A nejen náš národ. Na polsko-ukrajinských hranicích jsem viděl touhu pomoci u lidí z mnoha národů. V uprchlickém centru, znělo mnoho různých jazyků. A přesto si lidé rozuměli. Byli jednotní. Přijeli nabídnout pomoc a odvoz lidem prchajícím z války. Přišlo mi to jako opak stavění babylonské věže. Tehdy mluvili všichni jedním jazykem, a nakonec si nerozuměli. Tady mluví mnozí různými jazyky a rozumí si všichni. A k tomu postnímu období docela dobře zapadá další věc. Supermarket Tesco v polském Przemyslu se během několika dní proměnil z chrámu konzumu v něco mnohem důležitějšího. V centrum pomoci, kde jsou zdarma sycení hladoví, kde naleznou odpočinek a potřebnou pomoc.

Milí přátelé, je pro mne povzbudivé, že i lidé, kteří nikdy nepoznali Boha, vlastně jednají s křesťanskou láskou. Takovým by Pán Ježíš řekl: „*Nejsi daleko od Božího království.*“ A když se podíváme na to podobenství O ovcích a kozlech, tak tam takové slovo Pán Ježíš potvrzuje. **Na konci věků, až Pán Ježíš přijde, budou před Něho shromážděny všechny národy.** Jak vidíme dnes, národy skutečně mohou být vlivem různých okolností pohromadě. A na sklonku věků tomu bude o to víc. Co je ale důležité, že všechny národy budou shromážděny před Ježíše Krista k Božímu soudu. Dle tohoto podobenství ale nebudou souzeny jednotlivé národy. Že by např. každý Rus byl ten špatný a každý Čech dobrý. Anebo naopak. **Vždyť v každém národu je mu milý ten, kdo v Ježíše věří, a činí, co je spravedlivé,** jak kdysi řekl apoštol Petr. To dělení v tomto podobenství tedy nebude podle národů, ale podle toho, jak kdo jednal s potřebnými. **I oddělí Pán Ježíš jedny od druhých, jako pastýř odděluje ovce od kozlů, ovce postaví po pravici a kozly po levici. A ovčím po pravici řekne: ‚Pojďte, požehnaní mého Otce, ujměte se království, které je vám připraveno od založení světa. Neboť jsem hladověl, a dali jste mi jíst, žíznil jsem, a dali jste mi pít, byl jsem na cestách, a ujali jste se mne, byl jsem nahý, a oblékli jste mě, byl jsem nemocen, a navštívili jste mě, byl jsem ve vězení, a přišli jste za mnou.‘** Víme, že v tom podobenství se učedníci udiveně ptají, *kdy jsme tě, Pane, takto viděli?* A Pán odpovídá: „*Cokoliv jste těmto potřebným učinili, mne jste učinili.*“ Dnes k nám, bratři a sestry, přichází Pán Ježíš možná jinak, než bychom čekali a dokázali si to představit. Dnes k nám přichází v lidech, co utíkají před válkou. A potřebují naši pomoc. Pán Ježíš potřebuje v této chvíli tvou konkrétní pomoc. A ty teď máš jedinečnou příležitost prokázat své křesťanství. Je skvělé, že se církve zapojují do této pomoci,

je skvělé, že se aktivně zapojují i mnozí lidé mimo církev a je skvělé, pokud se nějakým způsobem zapojuješ i ty.

Na druhou stranu se ale objevují i ti, kteří chtějí využít neštěstí druhého. **Co ale zasévají, to také jednou sklídí.** Božímu soudu neuniknou. V tomto podobenství je ukázáno, že Bůh nezapomíná na naše skutky lásky, ale zapomenuto není ani to, když je někdo nekoná, byť to bylo opravdu potřeba. **Potom Ježíš řekne těm na levici: „Jděte ode mne, prokletí, do věčného ohně, připraveného d'áblu a jeho andělům! Hladověl jsem, a nedali jste mi jíst, žíznil jsem, a nedali jste mi pít, byl jsem na cestách, a neujali jste se mne, byl jsem nahý, a neoblékli jste mě, byl jsem nemocen a ve vězení, a nenavštívili jste mě.“** Víte, bratři a sestry, každý člověk má svobodné rozhodnutí, jaké zaujme stanovisko k daným problémům. Stejně se ale nemohu zbavit dojmu, že právě v té dnešní situaci, je o to více vidět, zda mám ovčí anebo kozlí charakter. Někdo rád argumentuje tím, že nechce být slepou ovčí. Tady ale nejde o slepou ovci, ale o ovci, která zná hlas svého Pastýře a následuje Jej. Ovce, která pastýře (Pána Ježíše) nenásleduje, a navíc se staví na zadní, je spíše vzpurným kozlem. A co tedy znamená následovat Pastýře? Jednat podle jeho slova. V souvislosti obou dnešních textů to tedy znamená nejen být ochoten pomoci, kde je třeba, ale skutečně jít a konat. A v tom je také vidět rozdíl. Jedni jdou a beze slov konají a druhí mnohými slovy jen argumentují. Možná jste zaslechli nebo viděli různé negativní připomínky pramenící z nějakých obav, anebo spíše ze závisti a ze žárlivosti: **Ukrajinci tady zůstanou a seberou nám práci. A přitom je zde dlouhodobě 350 tisíc volných pracovních míst. Anebo Ukrajinci dostanou 5 000 jen tak pro nic za nic? To bych taky bral...** Opravdu bys to bral? Opravdu bys rád ztratil domov, své blízké a utíkal před válkou? Anebo další zajímavý obrázek byl, jak ukrajinský chlapec je smutný z toho, že jeho město neexistuje a vedle něho na druhém obrázku je Čech smutný z toho, že je benzín za 50,- Kč. O čem to je, milí přátelé? O tom, jak smýšlíme. Buď smýšlíš tak, že se rád a ze soucitné lásky uskromníš kvůli potřebným, aby měli alespoň „něco“, anebo jsi sobec, který myslí jen na sebe a svými protiargumenty se to snaží zakamuflovat. Buď jsi ovce, anebo kozel.

Víte, bratři a sestry, pravý půst je o tom, abychom se přiblížili k Bohu a dovolili Mu, aby nás změnil. Aby proměnil náš kozlí charakter v charakter ovčí. Abychom v Boží blízkosti poznali svou vlastní bídu, svůj hřích, své sobectví a abychom prosili Pána Ježíše, aby změnil naše srdce. Víte ten Boží lid za doby proroka Izajáše se ptal Hospodina: **Proč se postíme, a nevšímáš si toho? Pokořujeme se, a nebereš to na vědomí?** A Hospodin jim odpověděl: **Právě v den, kdy se postíváte, hovíte svým zálibám...** Jinými slovy, modlíte se a postíte, abyste měli mé požehnání, ale přitom se nechcete měnit. Chcete si dělat podle sebe, podle svých zálib a představ, nejde vám o to konat mou vůli a jednat podle mého slova, chcete jen mé požehnání. Takové smýšlení ovšem nevede k požehnání, ale vede k nespokojenosti. To proto se ptali, **proč si našich postů nevšímáš?** A odpověď by byla: **Protože jste se ke mně vůbec nepřiblížili!**

Jak se tedy můžeš skutečně přiblížit k Bohu? Co je třeba udělat, aby Pán Ježíš prozářil tvůj život? U proroka Izajáše čteme jasný návod: **Odstraníš-li ze svého středu jho, hrozící prst a ničemná slova, budeš-li štědrý k hladovému a nasytíš-li ztrápeného, vzejde ti v temnotě světlo a tvůj soumrak bude jak poledne.**“ Milí přátelé, Pán Ježíš k nám v současné době přichází se svým královstvím možná jinak, než jsme čekali. Zhlédneme ho? A pomůžeme Mu? Pro rozplynutí obav z toho, jak to všechno mohu zvládnout, kde z toho mého nic mám brát a kde mám vzít na to sílu a kapacitu ještě jedno Izajášovské zaslíbení: **Hospodin tě povede neustále, bude tě sytit i v krajinách vyprahlých, zdatnost dodá tvým kostem; budeš jako zahrada zavlažovaná, jako vodní zřídlo, jemuž se vody neztrácejí.** Bůh je tedy s těmi, kteří pomáhají. Proto pojďme a pomáhejme, jak kdo může. Amen. Píseň modlitba

Slovo posláni: 2. Korintským 8, 7-9

Požehnání: Milost Pána Ježíše Krista a láska Boží, dary i přítomnost Ducha svatého, budiž a zůstávej se všemi námi. Amen. Píseň